

νίαν τῆς αὐτοκτονίας. Εἶπε δ' εἰς αὐτὴν πλησιάζουσαν ὁ ἰατρός: — Αἶ, πῶς πάει ὁ χορὸς, διασκεδάξετε; — Ναί, ἀπεκρίνατο θλιβερώς μειδιῶσα, ἀλλ' ἤθελον νὰ ἤμην ἐλευθέρα. — Βλέπετε τὴν ἄλλην ἐκείνην; ἐξηκολούθησε διὰ τοῦ δακτύλου δεικνύων νεάνιδα μετρηφισμένην εἰς κομπῶν στρατιώτην τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, καὶ χορεύουσαν εὐθύμως· ἡ νεάνις αὕτη ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν ὠμοπλάτην τῆς ἔχει ὑστερογενές τι φινιάκι, ὅπερ κατὰ τύχην ἀνεκαλύψαμεν. Ἄρκει νὰ ἐπιθέσω ἐπ' αὐτοῦ τὸν δάκτυλό μου καὶ παραχρῆμα θὰ πέσῃ εἰς ἐπιληπτικὴν κατάστασιν, ἥτις θὰ σᾶς ἐνέπνευε τρόμον». — Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς ἐκάστη εἶχε τὸ πάθος τῆς.

Ἐδυσπίστουν οἱ παρευρισκόμενοι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ λεγόμενα, διότι ἡ ἐσπέρα ἐκείνη παρήλθεν ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐπεισοδίου, ἀπερχόμενοι δὲ τῷ ἔλεγον: — Ἄφ' οὐ μία τοιαύτη ἐφesperis δύνηται νὰ παράσχη εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὀλόκληρον μῆνα ἡσυχίας, δὲν ὑποδεικνύεται ἄρα γε ἐκ τούτου νέος θεραπείας τρόπος, ἢ διὰ τῆς τέρψεως θεραπεία; — Ἴσως, ἀπεκρίνατο ὁ ἰατρός, ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐκολόν τὸ πράγμα· ὑπὲρ τὰ χίλια φράγκα θὰ στοιχίσῃ ὁ χορὸς τῆς ἐσπέρας ταύτης».

Ἐνέτερα τῆς Σχληπετριέρης πτέρυγι ἐδόθη ἄλλος χορὸς μετρηφισμένων χάριν τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἐγγλίστων παιδιῶν· ἐκεῖ ἐβλεπέ τις ῥαχιτικὰ ὄντα καὶ μορφᾶς ἡλιθίας. Ὁ χορὸς οὗτος ἦτο ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν γυναικὸς, ἣν σέβονταί ὡς ἀγίαν, τῆς δεσποινίδος Νικώλ. Ἡ δεσποινὶς Νικώλ ἦτο διδασκάλισσα, ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῆς παρεφρόνησε καὶ ἐνεκλείσθη ἐν Σχληπετριέρῃ. Ὅπως κατορθώσῃ νὰ μένη πλησίον τῆς μητρὸς τῆς παρουσιάσθη πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὡς θεράπεινα. Παρητηρήθη μετ' ὀλίγον ὅτι ἐδίδασκεν ἀνάγνωσιν εἰς τὰς ἀσθενεῖς, τὰς ὁποίας ἐνεπιστεύοντο αὐτῇ, καὶ οὕτω ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἦτο διδασκάλισσα. Ἀνετέθη εἰς αὐτὴν νὰ παραδίδῃ ἐν μάθημα καὶ τῇ παρεχωρήθη πρόσφορον δικίτημα. Ἡ δεσποινὶς Νικώλ ἐδέχθη ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἔχη παρ' ἑαυτῆς τὴν μητέρα τῆς. Ἐπὶ τριάκοντα ἔτη τὴν περιποιήθη μετὰ στοργῆς, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλαττωθείσης. Τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀφηγήθη πρὸ δύω ἐτῶν ὁ κύριος Ἰούλιος Σιμών εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν, ἥτις ἀπένευμε τὸ βραβεῖον Μοντυὼν εἰς τὴν μετροφόρον ταύτην ἡρώτιδα, ἥς ἡ μετροφορὸς εἶνε ἀξία ἀναγραφῆς. * K.

ΤΟ ΣΤΑΘΙΟΝ

τοῦ στρατηγοῦ Γάρφιλδ, τοῦ νέου προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν ὁ Γάρφιλδ ἦτο ἐργάτης ζυλοργοῦ· ἐν ἡλικίᾳ 16 λαμβούχος, 18 ἐτῶν σπουδαστὴς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς πόλεως Chester (Ohio)· 21 διδάσκαλος ἐν δημοσίῳ σχο-

λείῳ τῆς αὐτῆς πολιτείας· 23 φοιτητὴς πανεπιστημίου· 26 ἐτῶν λαμβάνει τὸ πανεπιστημιακὸν δίπλωμα· 27 καθηγητὴς ἐν τῷ καλλιεργίῳ τοῦ Hiram· 29 μέλος τῆς Γερουσίας τῆς Πολιτείας Ohio· 30 συνταγματάρχης τοῦ 42 συντάγματος τῆς Ohio· 31 ἐτῶν ὑποστράτηγος: προσβάλλει καὶ καταδικάζει τοὺς ὑπὸ τὸν στρατάρχην Οὐίμφρεϋ ἀτάκτους, βοηθεῖ τὸν Ruell εἰς Πιττσβούργον, πολιορκεῖ τὴν Κόρινθον κτλ· ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 32 ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ τῶν βορείων· 33 μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διδασκῆς τὸν Joshua Giddings 48 ἐτῶν γερουσιαστὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μετὰ 15 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ὡς βουλευτῆς· 49 ἐτῶν πρόεδρος τῆς μεγάλης Ὀμοσπονδίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ω.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι αἰθουσῇ ὠμίλου περὶ τῆς κυρίας * *, ἥτις εἶνε εἰς ἄκρον ἀδιάκριτος καὶ φλύκρος. Φίλη τις ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ. — Σᾶς βεβαίῳ ὅτι ἀπατάσθε, λέγει αὕτη· ἡ κυρία αὕτη εἶνε μόνον ὀλίγον ἀπερίσκεπτη. — Ἀπερίσκεπτη μόνον; . . . — Ναί, βέβαια. Πολλάκις δὲν προσέχει εἰς ὅ,τι λέγει. Ὅ,τι ἀκούει ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ βγαίνει . . . — Ἀπὸ τὸ στόμα;

* *

Κατὰ τινὰ πολιτικὴν δίκην.

Τὸ δικαστήριον παραχωρεῖ εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων, δικαζόμενον μετὰ πλουσίου συγγενοῦς του, ἐτήσιον ποσὸν 150 φράγκων ὡς ἐξοδα διατροφῆς του.

Ὁ διάδικος προσκλίνει καὶ ἐρωτᾷ ἀφελῶς:

— Κύριε πρόεδρε, με δέχεσθε σᾶς εἰς τὸ σπῆτι σας ὑπότροφον μετὰ τὸ ποσὸν αὐτό;

* *

Ὁμίλου προχθὲς εἰς τινὰ τραπεζίτην περὶ τίνος γνωστοῦ ἐμπόρου.

— Πῶς σᾶς φαίνεται; τὸν ἠρώτησαν.

— Ἐγώ; . . . μοῦ φαίνεται ἄνθρωπος τρικλοσιών χιλιάδων δραχμῶν, ἀπεκρίθη. . . οὔτε λεπτόν περιστότερον.

* *

Ὁ Ἐρρίκος Heine ἔλεγε ποτὲ πρὸς φίλον του·

— Ὁ θεὸς μου ἦλθεν εἰς Παρισίους. Ὅταν ἦλθε νὰ με ἴδῃ, μοὶ εἶπεν·

— Ἐξηκολούθεις λοιπὸν πάντοτε νὰ μὴ κάνης τίποτε; — Ὁχι, γράφω ποιήματα. — Αὐτὸ δὲ λέγω καὶ ἐγώ, ὅτι δὲν κάνεις τίποτε.

ΑΠΗΘΕΙΑΙ

* Ἡ ἐργασία δὲν εἶνε μόνον ἀναγκαῖον καθήκον, ἀλλὰ καὶ εὐλογία· μόνος ὁ νοητὸς νομίζει

αὐτὴν κατάραν. Τὸ καθήκον τῆς ἐργασίας εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μυῶνων τοῦ σώματος, ἐπὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς χειρὸς, ἐπὶ τῶν νέρων καὶ τῶν λοβῶν τοῦ ἐγκεφάλου· προτὸν δὲ τῆς ὑγιεστάτης ταύτης ἐνεργείας εἶνε ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ εὐζωία. Ἐν τῷ σχολείῳ τῆς ἐργασίας διδάσκειται ἡ καλλιτέρα πρακτικὴ σοφία. (Συμμίλις).

* Τὸ μὲν σῶμα κρατύνουσιν αἱ τροφαί, τὴν δὲ ψυχὴν αἱ πράξεις αἱ ἀγαθαί.

* * * Ὁ εἰλικρινῶς ἐπαινῶν ἀγαθὴν πράξιν γίνεσθαι τρόπον τινὰ συναυτουργὸς αὐτῆς.

* * * Ὁ πολλοὺς ἀριθμῶν φίλους οὐδ' ἓνα ἔχει γνήσιον τοιοῦτον.

* * * Μὴ δίδης πίστιν εἰς τὰ φαινόμενα· καὶ τὸ τύμπανον κάμνη μέγαν κρότον, ἀλλ' εἶνε ἀνέμου μόνον πλήρες.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Λονδίῳ ὁ σιρ Ἐρρίκος Bessemer ἐτοποθέτησεν ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ γιγάντειον τηλεσκόπιον, οὗτινος ἡ κατασκευὴ ἀπῆτησεν πολυχρόνιον ἐργασίαν, καὶ δι' οὗ δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ εὐκολώτατα ἐφημερίδα, ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένην, εἰς ἀπόστασιν μακροτέραν τῶν 5 χιλιομέτρων.

Κατὰ τὴν δίκην τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀγγλοβουλευτοῦ Βραδλῶ, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἤρνηθη νὰ δώσῃ τὸν νενομισμένον βουλευτικὸν ὄρον, διότι ἡ συνείδησίς του δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ πράξῃ τοῦτο, συνέβη τὸ ἐξῆς περιεργον· Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ὁ ἐλευθερόρων βουλευτῆς καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 500 λιρ. ἀγγλικῶν, ἧτοι 12,500 φρ. διὰ πᾶσαν ψηφοφορίαν, ἧς μετέσχεν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Κοινοβούλιον εἰσόδου του. Ἐψηφοφόρησε δε 98άκις μέχρι τοῦδε, ἅπασαι δὲ αἱ ψηφοφορίαι αὐταὶ στοιχίζουσιν αὐτῷ 1,125,000 φρ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Βραδλῶ δύναται νὰ κάμῃ ἔρρεσιν πρῶτον εἰς τὸ ἐφετεῖον, εἶτα εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων, οὕτω δὲ νὰ παρατείνῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τρία ἔτη. Ἐὰν ὑποτεθῆ, ὅτι καὶ ἡ τελευταία ἀπόφασις ἔσται καταδικαστικὴ, ὑπερδυνατὸν, τὸ ποσὸν τῶν προστίμων, εἰς ἃ μέχρι τῆς ἐπιτοχῆς ἐκεῖνης δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὁ κ. Βραδλῶ ἔσται μυθῶδες. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Βραδλῶ τοιοῦτόν τι προβλέπων σκοπεῖ νὰ μὴ μετάσχῃ τοῦ λοιποῦ οὐδεμιᾶς ψηφοφορίας. Ὅπως δὲ ἀποφυγῇ τὸ ψηφοφορεῖν, ὁ περὶ δύναται νὰ στοιχίσῃ αὐτῷ 12 χιλ. φρ. οἱ φίλοι του συμβουλεύουσιν αὐτῷ νὰ μὴ μεταβῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων, ἀλλὰ νὰ ἀρκῆται εἰς καθημερινὸν περίπατον ἐν τοῖς διαδρόμοις τοῦ βουλευτηρίου.

Ὅτε ὁ δούξ τῆς Βουργονδίας ἐδιοίκει ἐν Φλανδρίᾳ τὸν γαλλικὸν στρατὸν, γέρων τις ἀξιωματικὸς, γνωρίζων κάλλιον τὸ ἔργον του παρὰ τὴν εὐκοσμίαν τῆς συμπεριφορᾶς, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ἡγεμόνος, χωρὶς νὰ λάβῃ τοιαύτην

ἄδειαν. Πληροφορηθεὶς τὸ σφάλμα τοῦ ἐξήτησε συγγνώμην: «Κύριε, ὑπέλαβεν εὐγενῶς ὁ δούξ τῆς Βουργονδίας, θὰ γευματίσωμεν ὁμοῦ. Εἰθὺς θὰ σὰς διδάξω τὰ τῆς αὐλικῆς συμπεριφορᾶς, καὶ σεῖς θὰ μὲ διδάξετε τὸν πόλεμον».

Ἐν Ἀμερικῇ ἤρξατο κατασκευαζόμενον νέον εἶδος βιομηχανίας, ἧτοι ὀφθαλμοὶ τεχνητοὶ δι' ἵππους.

Ὁ Ἐρρίκος Heine ἔλεγε:

Οἱ μεγάλοι ποιηταὶ ὁμοιάζουσι τὰ μέσπιλα, τὰ ὁποῖα ὠριμάζουσιν ἐπὶ τῆς ψάθης.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Περὶ τῆς ἀμετρούτου πληθῆος καὶ τῆς ποιότητος τῶν βιβλίων δὲν παραπονεῖται πρώτη ἡ νῦν γενεά. Ὁ φιλόσοφος Σενέκας ἔλεγεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ τῶν βιβλίων πληθὺς διασπᾷ τὴν διανοητικὴν δύναμιν τοῦ ἀναγνώστου· δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἀναγνώσῃς ὅσα βιβλία πρόκεινται εἰς πώλησιν· ἀρκέσθητι λοιπὸν εἰς τὴν ἀγορὰν τοσούτων μόνον, ὅσα δύνασαι πραγματικῶς νὰ ἀναγνώσῃς. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βιβλίων, ἀλλὰ περὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν. Ὁ Κερβάντης ἐν τῷ Δὸν Κιχῶτῃ παραπονεῖται ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι «συγγράφοντες βιβλία καὶ ἐκσπενδονόντες αὐτὰ ὡτανεὶ ἦσαν τηγανίται». Ὁ δὲ καθηγητῆς Gellert ἔλεγεν· «ὁ ἔχων συναίσθησιν τῆς ἀξιοπροσεΐας του, τιμῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους, δὲν λαμβάνει τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας, πρὶν σκεφθῆ δεκάκις καὶ ἀκριβῶς τὸ θέμα του». Καθ' ὅν δὲ τρόπον ὁ εὐσυνειδήτος συγγραφεὺς σέβεται καὶ τιμᾷ τὸ κοινόν, οὕτω καὶ τὸ κοινὸν ἔπρεπε νὰ περιφρονῇ ἀγύρτας καὶ ἀσυνειδήτους συγγραφεῖς, κερδοσκοποῦντας καὶ γεννῶντας διανοητικὰ ἐξαμβλώματα. Πολλοὶ βεβαίως εἶπαν «καὶ ἐκ φαύλου βιβλίου ἠμπορῶ νὰ μάθω τι»· τῷ ὄντι· καὶ ὁ φαῦλος ἄρτος κορέννυσιν, ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐχυμος· ὁ δὲ ἀναγινώσκων δὲν ἀναγινώσκει μόνον χάριν διατριβῆς χρόνου, ἀλλὰ χάριν τερπνῆς ἀπολαύσεως ὡφελίμου διδασκαλίας.

Ὁ μουσικὸς σκέπτεται διὰ τῶν τόνων, ὁ ζωγράφος διὰ γραμμῶν καὶ χρωμάτων, ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν διανοημάτων καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦσάν ἐξέσεων. Μίαν θεμελιώδη ἰδέαν, ἓνα κύριον σκοπὸν προτίθεται πᾶν καλλιτέχνημα, ἐπομένως καὶ τὸ βιβλίον. Ἡθέλησεν ἄρα γε ὁ συγγραφεὺς νὰ προσενήσῃ ὡφελειάν τινα διανοητικὴν ἢ ἠθικὴν· ἔγραψεν ἕως χάριν διατριβῆς, περιεργείας ἢ φιλοσοφίας· ἢ ὠρμήθη ἐκ μόνης τῆς κερδοσκοπίας· Ταῦτα ἄς προσεταξῶσιν οἱ θέλοντες νὰ ἀγοράσωσι νέον βιβλίον, οὐδαμῶς ἀρκούμενοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Καλὰ βιβλία ἦσαν καὶ θὰ ἦνε πάντοτε οἱ ἀριστοὶ τῶν φίλων, οἱ δὲ φίλοι εἶνε «ἐκλεκτοὶ συγγενεῖς».